

SINT MAARTEN

11 november

Het is november en herfststormen met flinke buien gieren over ons land. Onstuimig wordt de natuur losgerukt.

Wat niet diep geworteld is, wordt ontworteld. De bomen laten hun bladeren los en bedekken de aarde met prachtige kleuren. Steeds korter worden de dagen, want het zonlicht neemt af. De natuur lijkt te sterven. Maar wie goed rondkijkt, ziet dat er volop nieuwe kiemen in de natuur aanwezig zijn; er valt geen blad van de boom voordat er nieuwe knoppen gezet zijn, om zich de hele winter lang in te houden en in het voorjaar opnieuw uit te lopen. We zijn nu halverwege de periode van het Michaelsfeest tot Kerst. De tijd van de oogst is voorbij; de voorraadkasten en kelders waren tot in de tijd van onze grootouders nu gevuld met wintervoorraad zoals ingemaakt fruit. Want wie niet voldoende voedsel verzameld heeft in het zomerse zonlicht, zal in de duisternis te kort komen. Een prachtig beeld, ook voor ons innerlijke leven! Het feest van Sint Maarten helpt ons om dat wat zomers uiterlijk aan zonlicht was te ervaren, nu te verinnerlijken.

DE LEGENDE

Martinus werd in 316 geboren bij 'heidense' ouders. Zijn vader was officier in het leger van de Romeinse keizer Constantijn de Grote. Van zijn vader kreeg hij moed, van zijn moeder een goed hart. Al vroeg voelde hij zich tot het Christendom aangetrokken maar onder Constantijn de Grote gold de wet 'zo vader, zo zoon'. Dus werd Martinus al op vijftienjarige leeftijd tegen zijn geweten en wensen in gedwongen als officiersleerling de eed af te leggen en voor 25 jaar in het leger te dienen. Zo trok hij ten strijde, maar kon hij de stem van zijn hart niet volgen. Na een overwinning arriveerde het leger aan het begin van de winter in Trier, waar de soldaten en officieren nieuwe mantels kregen. Het was een koude avond. De soldaten keerden in de schemering terug naar de stad waarvan de poorten nog geopend waren. De vermoeide blik van de ruiters was gericht op het licht van de stad in de verte. Bij de poort kwam plotseling een naakte bedelaar naar voren en strekte beide handen uit, smekend om een aalmoes. Het was Martinus die hem zag. Hij hield zijn paard in en een ogenblik keken de twee mensen elkaar aan. Martinus liet zijn hart spreken en sneed met zijn zwaard zijn mantel middendoor. Hij legde een helft om de schouders van de bedelaar en zag hoe de arme man dankbaar weg ging. Toen Martinus zich weer bij de soldaten voegde, werd hij uitgelachen maar in de nacht daarna werd hij wakker in een warme lichtschijn: Christus, bekleed met de halve mantel, sprak tot zijn engelen rondom: 'Zie Martinus, nog niet gedoopt, heeft mij met zijn mantel bekleed.' Die openbaring raakte hem zo diep, dat het definitief tot een keerpunt in zijn leven leidde. Hij liet zich dopen en ruilde de uiterlijke strijd voor de innerlijke weg van gebed en deemoed; hij was toen achttien jaar.

HET FEEST IN DE PEUTERKLAS

Wij vieren ons feest in de vroege ochtend, als het buiten nog donker is. De peuters komen met hun lantaarntjes en jassen aan in het klasje. Als iedereen er is, zingen wij samen de Sint Maartenliedjes in het kringetje. De ouders blijven tot ongeveer negen uur. Daarna gaan de juffen en de kinderen met hun brandende lantaarntjes in een lange optocht naar de peutertuin. Door weer en wind zullen wij onze lichtjes brandend houden. Terug in de klas drinken wij warme chocolademelk en eten een stuk ontbijtkoek. Wij vervolgen de ochtend met het vrije spel.